

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119209004
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119209004.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. predsedníčky senátu a sudkyň JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. A. Q. XX, XXX XX, právne zastúpený JUDr. Jurajom Ferenčíkom, PhD, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom ul. Krivá 23, 040 01 Košice, IČO: 51 034 336, proti žalovanej Komunálnej poisťovni a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice, IČO: 31 819 796, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 8C/20/2019-49 zo dňa 26.07.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 13.05.2019 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 12.212,- eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia. Podaním zo dňa 18.07.2019 vzal žalobu späť v celom rozsahu s tým, že žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaný plnil žalobcovi sumu 11.448,- eur, čo mu bolo oznámené listom žalovaného o poistnom plnení zo dňa 03.06.2019.

Súd prvej inštancie citoval ust. § 144, § 145 ods.1, § 146 ods.1, 2 Civilného sporového poriadku a v súlade s citovanou právnou úpravou a späťvzatím žaloby pred prvým pojednávaním vo veci konanie v celom rozsahu zastavil.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ust. § 262 ods.1 v spojení s § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku s tým, že uviedol, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby, avšak pre správanie sa žalovaného, ktorý uhradil žalobcovi poistné plnenie v sume 11.448,- eur, preto súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Zároveň uviedol, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal výrok o trovách konania. Poukázal na skutkové okolnosti danej veci s tým, že potvrdil, že žalovaný uhradil žalobcovi uplatnený nárok 03.06.2019 v sume 11.448,- eur. Žalobu považoval za predčasnú. Poukázal na to, že po oboznámení sa s uplatneným nárokom žalobcu, t.j. výzvou zo dňa 11.01.2019 a príslušnou zdravotnou dokumentáciou, žalovaný bez zbytočného odkladu listom zo dňa 12.02.2019

oznámil žalobcovi existenciu pochybnosti správnosti hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v lekárskom posudku a ihneď požiadal o preskúmanie jeho obsahu znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný už 3 mesiace pred podaním žaloby a bez zbytočného odkladu po uplatnení nároku žalobcom požiadal znaleckú organizáciu o odborné vyjadrenie a posúdenie návrhu bodového hodnotenia. K späťvzatiu žaloby došlo na základe stotožnenia sa žalobcu s výsledkami znaleckého dokazovania i napriek tomu, že žalovaný neplnil v celom rozsahu v zmysle žalobného návrhu. Právny zástupca žalovaného poukázal na ust. § 257 Civilného sporového poriadku a zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia. Zároveň namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a vysloviť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania alebo priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 87,48 %.

3. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s tvrdením žalovaného, že konal bez zbytočného odkladu nemožno súhlasiť. Žalovanému trvalo 35 dní, kým požiadal o vypracovanie znaleckého posudku svojho zmluvného partnera. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, žalovaný nestihol realizovať likvidáciu v súlade so zákonnou lehotou, čo je výlučne jeho vinou. Samotné odborné vyjadrenie bolo vypracované až 17.05.2019, t.j. 4 mesiace po doručení výzvy na úhradu a 4 dni po podanej žalobe. Od oboznámenia sa s odborným vyjadrením po oznámení o poistnom plnení trvalo žalovanému ďalších 17 dní. Lehota na vybavenie poistného plnenia uplynula 19.04.2019 a teda v konečnom dôsledku žalovaný prekročil túto lehotu o 45 dní, pričom žaloba bola podaná až po 21 dňoch od prekročenia tejto lehoty. Žalobca sa stotožnil s výškou poskytnutého plnenia, nie s výsledkami znaleckého dokazovania. Tvrdenú predčasnosť podania žaloby nepovažoval za opodstatnenú. Zdôraznil, že oba posudky navrhli zvýšiť bodové ohodnotenie o 50 % a v oboch prípadoch došlo k uznaniu všetkých položiek s výnimkou rozdielu hodnotenia jaziev. Navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP)) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods.1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj s výrokom - o trovách konania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak z dôvodu späťvzatia žaloby a aplikujúc zásadu zodpovednosti za zavinenie vyplývajúcu z ust. § 256 ods.1 CSP, uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenia vyplývajúca z ust. § 256 ods.1 CSP znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Náhrada trov konania sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem procesné zavinenie použitý v ust. § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a tým vyvolal u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné ust. § 256 ods. 1 CSP na rozhodnutie o náhrade trov konania po predchádzajúcom späťvzatiu žaloby z dôvodu, že žalovaný plnil žalobcovi po podaní žaloby s tým, že správne uviedol, že k zastaveniu konania došlo pre správanie sa žalovaného. Z tohto dôvodu preto uplatnenú námietku nesprávneho rozhodnutia o trovách konania odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

6. Vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého výroku odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol procesným uznesením o zastavení konania, vrátane o náhrade trov konania s tým, že v zmysle ust. § 236 CSP zákon vyžaduje vo vzťahu k odôvodneniu uviesť stručné dôvody rozhodnutia, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia, najmä bodu 9. vyplývajú. Podstatnou okolnosťou, ktorou sa súd prvej inštancie zaoberal bol dôvod zastavenia konania z dôvodu splnenia uplatneného nároku žalovaným voči žalobcovi a teda správne uviedol, že k zastaveniu konania

došlo pre správanie žalovaného. Odvolací súd k tomu dodáva, že z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť žalovaný, a preto na rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP.

7. Vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 CSP odvolací súd dodáva, že uvedené ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok vyplývajúcej z ust. § 255 CSP, ako aj od zásady zodpovednosti za zavinenie vyplývajúcej z ust. § 256 ods. 1 CSP. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa a jedná sa o výnimočné okolnosti. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania teda vyžaduje kumulatívne splnenie týchto dvoch podmienok. V zmysle ustálenej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/17/2009, sp.zn. 5Cdo/67/2010, sp.zn. 3MCdo/46/2012) nemožno ust. § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Uvedené ustanovenie nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľné kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Len skutkové okolnosti danej veci a najmä časová súvislosť uplatneného nároku vypracovania odborného znaleckého posudku žalovaným a následné poskytnutie plnenia žalobcovi po podaní žaloby, nemôžu byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.